

צ ר ת ר ב י ס . . . . . ?

תקציב אישי בבוץ

.....כ-25% מאוכלוסית הקבוץ עברה את

התקציב השנתי.

מתוכם ישנם אנשים שגמרו כבר את כל תקציב 1988! הווה אומר שעד דצמבר 1988 (עוד שנה ורבע) אין לזכותם אף אגורה!

איך "אוכלים" את זה? - מציע זאב:

1. תקציב חופשי, פחוח (מה שקורה למעשה כבר עכשו באופן לא רשמי) כל אחד מוציא כסף ללא הגבלה.
2. לחזור לשיטת התלושים בה כל אחד יקבל תלושים בסכום מסוים כשהנייל נגמרים אין אפשרות לקנות.
3. הגבלה בקניות - לאחר שעוברים בסכום מסוים את התקציב, נסגרים מקורות התקציב, פרט לסכום מינימלי מסוים.

מעלון ע מ י ר

תקציב אישי - לפי הסטטיסטיקה ודו"ח קינסי -

40% לא גומרים אותו בחודש

60% שגומרים אמו, כנראה לא חיים ממנו.

מעלון - כפר מסריק

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת *****

15.11. מקס חייט

טל פלמה

עינת פלמה

שרון ויינשטיין (נכדה של
אדלשטיין)

16.11. דוד קולט

קרול לופוב

17.11. אלה פרחי (נכדה של וטרמן)

18.11. הרבי ג'קסון

ליאוני גולן

רונן פורסטר

19.11. שאול איסטון

יפעת ברור

20.11. שושי קרופרו

דוד תלם-פוטש

תום ליפשיץ

י מ י - נ י ש ו א י נ *****

15.11. צילה וברק בן-רשף

20.11. ג'וליה ואריה ניצן

שוש וזמי בן-צבי

בן נ ו ל ד *****

להורים - מיכל ויעקב דדוש
לסבים - ריימונד וראובן גוטר
ולכל בני המשפחה - הרבה נחת

ל נ י ש ו א י מ *****

לנורמן אנגלסברג
ולבחירת לבו

אחולים לבכיים ולהתראות.

ש י מ ו ל ב !! דירת הנופש. בשעה טובה תמה עונת הנופש. נשארה לנו דירה אחת (ברחוב הירקון) בתל אביב. כל המעוניין להשתמש בדירה זו מתבקש לשים פתק בתא הדואר של הלן לוי (90). ועדת החברה

מה נשמע?

נובמבר. תאריכים היסטוריים רודפים זה את זה. 70 שנה להצרת בלפור; 49 שנה לליל הבדולח בגרמניה; ויותר מאוחד בחודש - 40 שנה לכ"ט בנובמבר, החלטת האו"ם על הקמת מדינה ליהודים! האם זה יזיז לנו משהו כאן בכפר הקטן, הנידח והאדיש?

* אך לעניין. פירוט ועדכון להודעה הסיטונאית על גיוסים ושחרורים למיניהם מלפני שבוע:

עדי התגייס, כאמור, השבוע.
חגי יתגייס, כנראה, ביום ד' ה**ב**, גם כן.
גלית עברה לש.ש. בשיזפין (בדרום הרחוק).
על שחרורה של ג'ואני כבר דווח, בעוד חודש היא תצא לחו"ל.
עידן, סת, רונן ויורם יתגייסו רק בעוד 3 חודשים.
ועם כל הנפגעים הסליחה!

* ערב שירה אצלנו, אמנם ביוזמת וביצוע המועצה האזורית, אבל תחת העין הפקוחה של מרכז התרבות שלנו - היתה הצלחה גדולה. לשמוע כ-400 איש בשירה אדירה, מנגינות יפות, תזמור לבבי - וכל זה בחדר-האוכל שלנו - עושה משהו בלב. בכל אופן, נקווה שזה שבר את הדממה ששררה כאן בשבועות האחרונים בשטח התרבות. יש סימני התעוררות. מדברים על קברט בעתיד הקרוב, על ה"מרתון" בנושא החברתי, ועוד. ודודו עובד על הצגה חדשה - ראו הוזהרתם!

* חוג ההתעמלות של הוותיקים (ובעיקר הוותיקות) בניהולו של לן ו. נפגש מדי שבוע, ובכוחות מחודשים ממלאים את הפביליון.

* דרך צליחה ובילוי נהדר אצל ה"ילדים" אנו מאחלים לבלנש, שיצאה השבוע לארה"ב למספר חודשים. מחכים לשמוע חדשות טובות בקרוב.

* ברוך כהן חגג את יום הולדתו ה-40 בניו-יורק השבוע. מרים סידרה לו מסיבת הפתעה ב"שלט-רחוק" בשיתוף פעולה עם אנשי 'סולכור'. מזל טוב, ברוך, גם מאיתנו. השבת כבר תחגוג בבית.

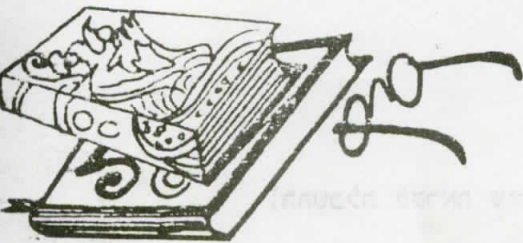
* ועוד השבוע: במפעל שלנו וגם בשלוחה התחילו הפועלים לעבוד 5 ימים בשבוע בלבד. על ידי סידור חדש של יום העבודה הרגיל עובדים אותן השעות סך הכל, אך יום שישי הוא חופשי. מצפים לחסכון ויעילות יתרה. מי יודע, במידה וזה מצליח וכולם מבסוטים, אולי גם אנחנו, חברי הקיבוץ, נאמץ לעצמנו את הסידור-רים האלה ונזכה לסוף שבוע ארוך!

* איחולי החלמה מהירה ושלמה לראובן מ. השוכב בצפת. חזק ואמץ, ראובן!

* מחצית נובמבר, ומדד הגשם עומד על 30 מ"מ בלבד. אומרים שיהיה גשום!

שבת שלום ושבוע טוב,

אלז

ההשכלה וההכשרה המקצועית וקראת שינוי

בסיום תפקידי כרכז ההשתלמויות, ברצוני להציג כמה דעות ורעיונות שהעליתי בהזדמנויות שונות ושגם ניסיתי לתת להם ביטוי במילוי תפקידי. על פי רוב הרגשתי שדעותי ופעולותי אינן מקובלות על מוסדות הקיבוץ, אם כי זכיתי לשיתוף פעולה נהדר מצד המזכירה יעל, ותודתי לה על כך. רק כשהגיע עניין כלשהו לאסיפה, הת-הכשרה מקצועית. גישה זו חייבת להגיע סוף סוף למודעות מוסדות הקיבוץ ולקבל ביטוי לא כמס-שפתיים, אלא כהשקעת משאבים גדולה ורצינית. לדעתי, זהו אחד האמ-צעים הזולים והמבטיחים ביותר לשיפור מצבנו כקיבוץ, בחברה ובכלכלה. מי שמסוים את לימודיו ונכנס לעבודה בתמורה מחזיר את ההשקעה בו במהירות שאין לה אח ורע בשום השקעה אחרת, וזאת בנוסף לתמורה האיכותית בחברה, בחינוך, בתרבות!

ע
ס
ו
ה
ת
פ
ק
י

לפני כשנה התפרסם מאמר מעמיק ומנומק היטב של הד"ר אמיר הלמן מקיבוץ אפי-קים בנושא ההשכלה וההכשרה המקצועית, וקטעים ממנו פירסמתי ב"דברי הכפר". אני תומך ומקבל את כל הניתוח וההצעות שבמאמר. אסכם אותו להלן, בשינויים קלים ובדוגמאות משלי. נדמה לי שהזמן בשל ואני מקווה שתהיה אוזן קשבת לרעיונות אלה.

א) חוסר פיקוח ובקרה על השקעות גדולות ועל הוצאות מפעלים וענפים גדולים בקיבוץ הוא כמעט נורמה בתנועה הקיבוצית. כל שנה הקיבוץ מאשר השקעות בהיקף עצום ובחלקן הן הופכות למעמסה כספית כבדה מנשוא למשך שנים רבות. ברגע שמאו-שרת השקעה בענף גדול, בתעשייה או בבניין, הקיבוץ מאבד למעשה את השליטה על ביצועה והחריגות הן לפעמים עצומות. לעיתים קרובות ציוד יקר, קווי ייצור של-מים עומדים מושבתים או מנוצלים חלקית בלבד. החברים שלנו יקבלו על כך אישור, אם יבקרו במספר מקומות במשק, במפעלים ובאזור חדר-האוכל. מצב דומה בחומרתו קיים בתפעול השוטף של ענפי המשק והמפעלים הגדולים (כגון הפסד ענקי ש"התגלה" אחרי שנתיים והפסד אחר גדול מאוד ש"התגלה" אחרי שנה).

ה
ש
ק
ע
ה
מ
ש
ת
ל
מ
ת

ב) בהשוואה כלל הוצאות ולכלל ההשקעות ולמרות שהחזר מלימודים הוא ברוב המקרים מידי ומהיר ביותר, המשאבים המושקעים בלימודים ובהכשרה מקצועית הם זעומים. הגורמים לכך הם שמרנות וחוסר ראייה כלכלית נכונה. רבים מדי הם החברים שעדיין מתייחסים אל הלימודים כאל "יושבים ונהנים בתל-אביב על חשבון הכלל" ולומדים דברים "חסרי ערך" בשכר גבוה. עמדה כזאת הרסנית מבחינת יחסי-אנוש ובעיקר מוטעית מן היסוד. כל חבר שלנו יכול לראות ברדיוס של 100 או 200 מטר כמה מכוונות עומדות במפעל ללא שימוש ושבמחירו אפשר היה להכשיר כ-10 מהנדסים בטכניון, כולל שכר הלימוד, הכלכלה והדיור ואפילו ימי העבודה!

10 מהנדסים
במקום מכונה
מובטלת אחת

לפי כל שיקול רציונלי יש לשנות את הגישה לנושא הלימודים ולהכיר בו כאפיק ההשקעה הטוב והכדאי ביותר, העומד בפני הקיבוץ ועלינו לראות כל יציאה ללימודים כמעשה חיובי ותורם.

ג) גם בלימודים דרושות נורמות שונות מאלה שהתרגלנו אליהן. מי שיוצא ללימודים צריך להיות שותף במימון ההוצאות לא מכוח החלטה כפויה, אלא כחלק בלתי נפרד מהחלטתו על מסלול ומסגרת לימודיו. תנאי הדיור והכלכלה צריכים לה-יות מותאמים למצב הכלכלי השורר. על כל לומד מוטלת האחריות לארגן את תוכניתו, כדי שיוכל, לאורך כל המסלול, לעבוד חלק מזמנו ולהביא הכנסה כספית לקופת הקיבוץ. בכך לא יהיה שונה מסטודנטים בארץ ובעולם שהם בני משפחות עובדות.

לא בני
עשירים

ד) הבעיה העיקרית של הקיבוץ, וזו המסכנת את עתידו ממש, היא בעיית החינוך מגיל הנעורים. נדמה לי, שכולם הגיעו להכרה - אם כי במאוחר - שבית-הספר המו-דרני והמצוייד בכל השכלולים, ושוב - על אף ההשקעות האדירות שהשקענו בו במב-נים, מתקנים וכוח-אדם - אינו מצליח לתת לכל אחד מבני הדור הצעיר את החינוך

חינוך
למחוייבות

(ההשכלה לקראת שינוי - המשך)

ההשכלה וההכשרה המקצועית שאנו, כהורים, רוצים וחייבים לתת לבנינו. המתירנות מצד אחד והיעדר ההישגיות והתחרותיות מצד שני, גורמים לכך שחלק גדול מדי מבנינו אינו חש מחוייבות ללמוד. מעטים מדי מסיימים את תקופת לימודיהם כאנשים בוגרים בעלי יידע ויכולת עיונית, דעות מגובשות על כל נושא שהוא או בסיס מקצועי. גדל אצלנו דור שרכים מדי מבניו חסרי עומק רוחני, יוזמה יוצרת, אמביציה אישית, ערכים ועקרונות. הם "קיבלו" שתיים-עשרה שנות לימוד, "מגיע להם" עוד שלוש ואינם מודעים לעבודה ולמאמץ שהוריהם והחברה הקיבוצית השקיעו לשם כך.

אם ברצוננו להישאר קיבוץ, עלינו להיות נאמנים לעקרונות הבסיסיים שלנו ואל לנו לחקות את החברה הרכושנית בעזרת רעיונות של "תמורה למאמץ" או "תשלום לכישורים". הלא בקיבוץ צריך כל אחד "לתת לפי יכולתו ולקבל לפי צרכיו" וצריך כנראה להתחיל בזה יותר מוקדם, מגיל צעיר. אנו חייבים להעמיד את הבנים והבנות בפני אחריותם הם לפתח את עצמם לקראת תרומה מקסימלית לכלל. התהליך צריך ויכול להתחיל כבר בגיל הבר-מצווה. אבל כאשר בבית-הספר מתגלים הכישורים הטבעיים והנטייות, יש לכוון את הבנים והבנות, כל אחד ואחת, למסלול מובנה המוביל לקראת מטרה. מי שאינו רוצה או מסוגל לסיים את לימודיו, יש ללמדו מקצוע, או בענף קבוע או במוסד מתאים. הליווי חייב להיות אישי וצמוד וכל האפשרויות צריכות להיות פתוחות לפנייהם, החל מעבודת אדמה, דרך מקצוע בטכנולוגיה, כלכלה, חברה וכלה באומנות. אנו אחראים על כך, שכל מי שגדל אצלנו יסיים את השנים של עיצוב אישיותו במיצוי מלא של הפוטנציאל הטמון בו. לשם השגת מטרה זאת יש להחליט החלטות ולבחור באדם המתאים ליישומן.

מיצוי
הפוטנציאל
והכוונה

חברים, נסו לתאר בדמיונכם, איך היה נראה הקיבוץ ואיך היתה נראית החברה הקיבוצית היום, אילו כך נהגנו....

זה
אפשרי

עדיין לא מאוחר מדי. לדעתי, ככל שנקדים לשנות את גישתנו וטיפולנו בהשכלה ובהכשרה המקצועית, ככל שנקדים לאמץ דרך פעולה לפי קווים אלה, נצליח לצאת ממצוקתנו החברתית, הערכית והכלכלית. זה לא ייעשה ביום אחד, אבל זה אפשרי.

יצחק גולן

כמה מילים על תוצה

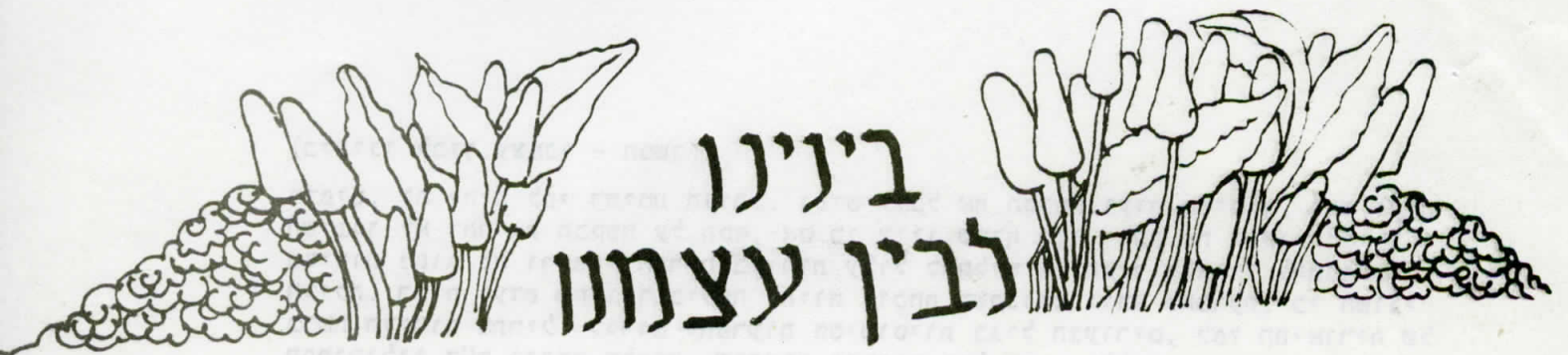
לפני כמה שנים התחילו עינינו להתרגל לראות ילד בלונדיני בעל עיניים כחולות מפעיל את ציוד ההגברה באירועי תרבות של הקיבוץ.

אחר-כך כבר היינו רגילים לראות נער בלונדיני בעל עיניים כחולות מפעיל את ציוד ההגברה. והיום אנחנו כבר מתייחסים אל גבר צעיר בלונדיני ובעל עיניים כחולות כאילו מובן מאליו שהוא מפעיל את ציוד ההגברה באירועי תרבות.

מזה שנים שעדי סימונס משקיע שעות על גבי שעות, מתוך רצון טוב ונכונות, בחזרות רבות וארוכות ובמופעים עצמם. והוא עצמו לא מול הזרקורים, לא זוכה למחיאיות הכפיים בסיום המופע.

עכשיו עדי מתגייס לצבא ופתאום נרגיש בחסרונו בכל אירועי התרבות שלנו. בטוחה אני כי לדברי יצטרפו כל חברי כפר הנשיא בבואי להודות לעדי על תרומתו הגדולה והמתמשכת לחיינו מעל ומעבר למצופה, מעל ומעבר למה שאנו רגילים מבני גילו. נאחל לעדי כולנו שירות מוצלח, התגברות על הקשיים - וחזרה הביתה בשלום.

תמר ורלפין

משק כנפי ההיסטוריה

הנשיא הרצוג, הנשיא הישראלי הראשון שביקר אי-פעם בבית הלכן, אמר כנאומו שם שנדמה לו, שהוא שומע את משק כנפי ההיסטוריה בעומדו באותו חדר לצידו של הנשיא רייגן. הוא המשיך וציין, מדוע בשנת ה-40 לקיומה של מדינת ישראל, אחרי השואה הגדולה והאינזומה ביותר בתולדות האנושות, חשוב שביקור זה מתקיים.

כל אחד בשנה זו מתחיל להיות מודע לחלקו בהיסטוריה המתרחשת במדינה זאת, וביישוב זה, וחושב על מה שהיה ומה שהיה יכול להיות - במה טעינו ובמה צדקנו. ובכל זאת הדברים ממשיכים להתגלגל והחיים אינם עומדים דום והעשייה היומיומית נמשכת. מה יגידו על שבוע זה אלה שיעלעלו בדפי העיתונים והעלונים בעוד ארבעים שנה? הדולר האמריקאי המשיך לרדת בערכו כנגד מטבעות אחרים; אזרחי מדינת ישראל המשיכו להיות יותר מזועזעים מגילויי דו"ח לנדוי על מעשי שירות הביטחון הכללי מאשר מן הנעשה בבורסות העולמיות. האומה נשמה לרוחה בהיודע העובדה שבספינה שנחטפה בלב ים ע"י אנשי הטרור של אבו-נידל לא היו יהודים או ישראלים. ובמחשבה שניה התגנב ללב החשש, שזה היה יכול לקרות בתוצאות אחרות. האם פני המזרח התיכון מועדות לשלום, כאשר למדינת היהודים יש חלק בו, או האם הטירוף של טרור בלתי אנושי ובלתי הגיוני, הסוחף בעקבותיו אומות שלמות, ימשיך להטיל את חיתתו על עם נרדף זה? אולי בעוד ארבעים שנה תהיינה תשובות לשאלה, אולי.

אחד משני הנשיאים, רייגן והרצוג, בציינו את הקשר שנוצר בין שתי המדינות במשך ארבעים השנים האחרונות, הזכיר את השוני בגודל שתי המדינות, אך הדגיש ששתיהן דימוקרטיות. הרצוג, לפחות בחלק ששודר, לא הזכיר את הנטייה הישראלית לחקות כל דבר אמריקאי. אולי זה היה נחשב כנאום דיפלומטי, אילו היה מדגיש אי-אלה דברים:

הלכנו בעקבות האח הגדול בכל אשר שייך למתירנות, צריכת סמים, רדיפת כסף קל והסתאבות פוליטית, אבל לא הרסנו את מי שמנסה להגיע למישרה פוליטית, כמו שהחטנות בחיי המועמדים עושה באמריקה. יש אפליית מיעוטים גם אצלנו, אבל עדיין מנסים לעשות משהו, כדי לשנות את המצב ואילו שם נראה שהולכות ומתגבשות אומות נפרדות בתוך האומה. בקיצור, יש תקווה כאן...

מעשה במדף (אגדה קיבוצית לשנת ה-40)

פעם אחת, בקיבוץ בעל חברה טובה ומבוססת, היה חבר שרצה להוסיף מדף לאחד הקירות שבדירתו. היות והיו לו שתי ידיים שמאליות הוא לא חשב לעשות את המדף במו ידיו בנגריה וכיוון שתקציבו היה ב"אובר" (מושג תנ"כי) הוא לא קנה מדף שהפרסומת בבטאון: הקיבוץ הציעה לו ("הנחות גדולות לקיבוצניקים"). הוא החליף את אחד הנגרים במסירת שבת והלז עשה לו מדף יפה ונאה ואפילו הביע את נכונותו לחבר אותו לקיר תמורת התחלפות במשלוח עופות (שיטת התמריצים והתמורות). אבל בשלב זה התערבה הבירוקרטיה הקיבוצית (הפיה הרעה בסיפורי הילדים)!

רכז ועדת החברה ציין: א) שלא מחלקים מדפים בשלב זה. ב) אם וכאשר יחלקו

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

מדפים, זה יהיה לפי רשימת הוותק. ג) יש לקבל את הסכמת ועדת השיכון. רכז ועדת השיכון לא דחה את הבקשה על הסף, אם כי ציין שמדף כזה ישנה את התקן המקובל בדירות מסוג זה וריבוי חורים בקירות עלול להחליש את הקיר ולגרום להתמוטטות חלילה. רכזת ועדת החינוך ביקשה להיות נוכחת כשהנושא יובא להכרעה, כי השוני ברמת הדירות מתחיל לגרום להפרעות פסיכוטיות בגיל הנעורים, לפי התיאוריה של הפסיכולוג ד"ר גונטר קלפטר, שהתארח יומיים בכל אחד משלושה קיבוצי התק"ם והוציא לאור רב-מכר "השפעה טראומטית של חדרי-אוכל לא ממוזגים". רכז ועדת הקליטה ציין, שהנושא חייב לקבל את הגושפנקה של ועדתו, כי החבר בעל שתי הידיים השמאליות התקבל לחברות רק לפני שנתיים ואחד-עשר חודש ועל כן חסר לו חודש בחברות עד שייחשב כ"חבר נורמלי" (הדרגה הנמוכה ביותר בהיררכיה של אותו קי-בוץ). החבר גוני גולדבלט שאל שאילתא באסיפה והמזכירה הכריזה שנשבר לה (לא אמרה מה) מן השאלות של גוני גולדבלט. כאשר רכז ועדת החבר המתבלה הביע את רצונו להיות צד בדיון, הלך החבר בעל שתי הידיים השמאליות ושרף את המדף יחד עם צמיג אופניים מפונצ'ר על-יד המזכירות...

מוסר השכל: אם יש לך שתי ידיים שמאליות יש לך בעיה כפולה.

פינת הלשון לישראלי הממהר

הטור הזה, שהביא השכלה להמונים בחשפו בפני קוראיו את רזי הבנייה, מת-כוון לעזור לאלה שמתקשים פה ושם בהבנת מה שכתוב בעיתון ששמים, משום מה, בתא-הדואר שלהם.

עייך במשפט הבא (מוטב להרכיב משקפי-שמש):

"הח'כים, שליוו את האח"מים מחו"ל לאתר בו נראה העב"ם - חצר ביתו של רמ"מ דיר-אל-קניידל מר יוסוף אבו פלאסטין שנחשד בזמנו בפח"ע ונחקר ע"י השב"כ - הציעו שיבקרו בתחנת מד"א המקומית."

- א. מי אמר למי, מתי ואיפה (היכן)?
- ב. נסה בתשובתך (כתוב על צד אחד של הדף) להתייחס להיבט הפסיכולוגי של האירוע.
- ג. נסה למצוא דמיון בין הכתוב למקבילות בספרים החיצוניים (אלה שגנבת מן הספרייה).
- ד. תרגם את המשפט לעברית נורמלית, אם תוכל.
- ה. שלח את תשובתך למערכת.

בין שלוש התשובות הטובות ביותר יוגרל בקבוק מרמיט ריק ותעודה המקנה זכות לעלות בכל אוטובוס שיש לו מקומות בעמידה בלבד.

א ר י ק

ושוב... מה גרסה הגדיאות?

כפי שכבר סופר לכם לפני שבוע, יש ברצון צוות המרפאה ליצור קשר הדוק עם החברים, כדי לדעת מה רצונותיכם וציפיותיכם מהצוות. נערוך ערב שאלות ותשובות והסברים על תפקיד רופא המשפחה ותפקיד המרפאה. להצלחת הערב נשמח לקבל שאלות כבר עכשיו. השאלות יכולות להיות בנושאים הבאים: רפואה, הקשר עם האחיות, הרופא, המזכירה, וגם ביקורת חיובית או שלילית - ובכלל על כל נושא הקשור בבריאות.

להשתמע!
צוות המרפאה

ב"ס "עמק החולה" עכ הפנים להצגה ה-21

דן לוי, מנהלה החדש (שנה שניה) של ב"ס "עמק החולה" מחשיב מאוד את התק-
 שורת בין הגורמים השונים הקשורים לחינוך ילדינו. כל חודש יוצא "דף מידע"
 המדווח על הנעשה בבית"ס. מפעם לפעם הוא מזמין את עורכי העלונים באזור, כדי
 לעדכן אותם בנעשה. השורות הבאות כתובות לאחר פגישה כזאת.

דן מקבל אותנו בחיוך, בכוס תה ועוגיות לחץ - קומץ עורכים מקיבוצי האזור
 ועורכות עלון המועצה ועלון "מבואות חרמון". מיד הוא מתחיל בפריסת היריעה,
 קדימה ואחורה.

"ב"ס 'עמק החולה' קיים 31 שנה", הוא פותח בניחותא, "ומאז 20 שנה אנחנו
 ב"ס אינטגרטיבי, הקולט ילדי קיבוצים ומושבים שבאזור. כל בוקר יוצאים 20
 אוטובוסים, כדי לאסוף את התלמידים מ-10 קיבוצים ו-13 מושבים, מכפר גלעדי ומר-
 גליות ועד לכחל ועמיעד. 1026 תלמידים השנה ו-145 מורים!

"בית-ספר באזור מרוחק כמו שלנו", ממשיך דן, "חייב לתת אפשרות לכל ילד
 להתפתח לפי יכולתו, גם למחונן וגם למוגבל מנסים למצוא פתרונות נאותים. בני-
 גוד לתיכון בקרית-שמונה, אנחנו בית-ספר לא סלקטיבי וקולטים את ילדי החינוך
 המיוחד מכל מרחב הגליל והגולן, מ"הר וגיא" ומ"עיינות הירדן". המגמה שלנו
 להשאיר את התלמידים באזור ובמסגרת המשפחתית, עד כמה שרק ניתן. לילדים המחונ-
 נים ישנה תוכנית מיוחדת בתל-חי, יום בשבוע. לשם מגיעים ילדים גם מעמק הירדן
 ומבתי-ספר חרדיים בצפת!

בשנים האחרונות חלה התפתחות מואצת בחטיבה העליונה (י'-י"ב), עפ דגש על
 החינוך לטכנולוגיה והחינוך המקצועי. בעזרת משרד החינוך ציידנו מט"מ (מעבדות
 טכנולוגיות מרכזיות) של מכניקה ומכונאות. בנוסף לתלמידינו מגיעים למעבדות
 אלה מכל בתי-הספר בחצור ובק"ש (כולל 'דנציגר'). מגמות מקצועיות נוספות הן
 עיבוד שבבי ממוחשב, ראייה אופטית, מינהל וחשבונאות.

בתוכניתנו לפתח בעתיד הקרוב מגמה למלונאות ולתיירות. גורמים ממשלתיים
 ואזוריים מעוניינים בהקמת מגמה כזו.

למגמה לאלקטרוניקה אנחנו מתקשים למצוא פיתרון ברמה גבוהה, בעיקר מסיבות
 של מימון. כדי להתעדכן בענף זה, יש להחליף את הציוד פעם ב-5-6 שנים לפחות
 ואין אפשרות לב"ס יחיד לעמוד בזה. אנחנו שואפים לשיתוף פעולה עם בתי-הספר
 הקיבוציים באזור, במטרה להגיע ל'התמקצעות' של כל בית-ספר בשטח טכנולוגי
 מסויים. ואז כל תלמיד יבקר בבית-ספר לפי העניין ולא לפי ההשתייכות התנועתית.
 אבל זה חזון לעתיד.

בנושאים של מדעי החיים והביולוגיה יש לנו כבר שיתוף פורה עם מעבדות 'מיגל'
 בשטח עיבוד תוכניות.

סך-הכול אנחנו מקווים שבתוך 2-3 שנים ילמד כל תלמיד (גם ה'עיוניים')
 8 שעות שבועיות של טכנולוגיה."

בעקבות שאלה מפרט דן את מצבת המורים: "מתוך צוות של 145 מורים 60% באים
 מההתיישבות העובדת (11 מושבניקים). "דן ממחר לצייין, כי "אין בעיה עם השכירים
 - הם מצויינים." אבל בכל זאת השאיפה היא להעלות את אחוז המורים המעורים באוכ-
 לוסיות ההתיישבות העובדת. "חברי קיבוצים ומושבים צעירים לא יוצאים ללמוד הוראה",

4

(עם הפנים למאה ה-21 - המשך)

מקונן דן. "היינו רוצים הרבה יותר." והוא מדגיש: "עברו הימים שהיינו מקבלים מורים שהתעודות היחידות שלהם היו תעודת לידה ותעודת זהות."

כאן נושם דן עמוקות ואחרי אתנחתא פותח: טינוך חברתי וחינוך לערכים

"אנחנו צריכים להיזהר שלא להגיע למצב שבו נחנך טכנולוגים והם לא יידעו שהם יהודים, ישראלים, שייכים לאזור" - - - ! דן רואה בנושא החברתי חשיבות שמעל ומעבר לחינוך הפורמלי. איש בעיה בהכנת הילדים למאה הבאה, כשלא יודעים מה בדיוק יהיה וגם מי שמנסה לנחש - לא מאמינים לו.

"אנחנו מנסים לארגן הרבה מפעלים חברתיים וחינוכיים. היו לנו סדנאות בנושא הסמים וסדנאות לחיי המשפחה. בשטח הזה אין גבולות ואנחנו נמשיך במאמץ."

בסיום מציין דן בצער את בעיית הקשר עם ההורים. יש קשיים לוגיסטיים, אבל כשמגיעים לערב הורים עם המחנכים שישה הורים מתוך כיתה של 35 תלמידים, הדבר אינו מעודד. "כבר לא נעים לי לבקש מהמורים (ובעיקר מורות) לעזוב את משפחותיהם בערב ולהגיע ממרחקים, כשאין היענות מהצד השני." על כל פנים מבטיח דן ש ל ו ש ה ימי הורים בשנה.

יצאנו מהפגישה בהרגשה טובה ובתקווה להמשך.

(המוסרת - אנגה)

שאלה אוצרת החינוך

במקרה, ובאמת רק במקרה, הגיע לידי חוזר שנשלח מכם להורים, כנראה להורים שילדיהם בגיל הרך. בחוזר הוא מפרטים כמה הצעות שהתגבשו באסיפת החירום בנושא כוח-האדם בבתי הילדים.

אינני רוצה להתייחס לעצם ההצעות שהן ודאי שנויות במחלוקת, שאולי הן צורך השעה, אך בכל מקרה הן עקרוניות ודורשות התייחסות של כלל הציבור. לא יתכן שוועדת החינוך פונה להורים עכשוויים ומבקשת מהם, ואך ורק מהם, חוות דעת לשינוי סדרי בראשית. מה עם המשפחות שעדיין אינן הורים, מה עם אלה שעברו את כל השלבים האלה מזמן ובכל זאת חושבים שיש להם מה להגיד?? אני יודעת שזה רק שאלון - ובכל זאת:

(ציטוט): "אנו מעוניינים לדעת, מה חושבים ההורים (ההדגשה שלי) על הנושא"...

ועוד ציטוט: "האם אתם מעדיפים סידור זה..."

ולא להשאלון ותוהים על מה מדובר. ובכן ובקיצור, ישנה הצעה שהילדים ישהו בבתי הילדים עד השעה 14.00 והאימהות/האבות יעבדו בהתאם. מקלחות, בגדים, בריאות בידי ההורים. אין אני חולקת על עצם ההצעות, על הרצון של ו.החי-נוך לשנות, לשפר - הכול מותר. אני מתנגדת בכל תוקף שהוועדה משתפת רק את ציבור ההורים שהיום זה נוגע להם. כשהיו דיונים אין-סופיים בעניין הלינה המשפחתית, שבוודאי שינתה את פני הקיבוץ, שיתפנו את כל הקיבוץ, ללא הבדל של דת, גזע ודם ואני מקווה שגם בעתיד נהיה כולנו שותפים להכרעות שכאלה.

יעל נ.

פִּינֹת הַסֵּרֵט הַשְּׁבֻעִי

שם הסרט: הַבֵּז וְאִישׁ הַשְּׁלֵג *THE FALCON AND THE SNOWMAN*

בִּלְמוֹי: ג'וֹן שְׁלֵזִינְגֵר

מִשְׁחָק: טִימֹתִי הַאֶטוֹן, שׁוֹן פֶּן, לֹרִי סִינְגֵר

בשנת 1977 הורשעו שני נערים, כריסטופר בויס ודלטון לי, בבגידה ובמסירת סודות בטחוניים לק.ג.ב. שני הנערים, "ילדי שמנת" שגדלו בשכונת יוקרה במרצית בלוס-אנג'לס, מנסים למרוד בכל מה שהעניקה להם הבורגנות. דלטון, שהירבה לקרוא ספרי ריגול נוסח ג'ון לה-קארה, מעניק לעצמו את שם הקוד "הבז" ולחברו את השם "איש השלג". לאט לאט הופך אותם משחקם מילדים טובים לילדים רעים. במשך שנתיים הם מוסרים סודות לאיש ק.ג.ב. בשגרירות הרוסית שבמקסיקו-סיטי תמורת כסף קטן. כאשר הם נתפסים, הם נתפסים גם בכל הנאיביות הצבורה בהם. הם מאמינים שבמעשיהם הם תורמים לשלום.

ג'ון שלזינגר הוא במאי אנגלי, שמנתח בסרטיו את האתוס האמריקאי. באיזמל מנתח הוא מקלף מעליהם את כל עטיפות הזהב והכסף ומציג אותם ערומים כמו שהם, נאיביים ואינפנטיליים, שטחיים באידיאולוגיה שלהם ובמהפכנות המטומטמת שהם מנסים לחולל.

שני השחקנים הראשיים הם מליגת השחקנים הצעירה והעולה של עולם הבד האמריקאי. טימותי האטון הספיק כבר לזכות ב"אוסקר" בסרט "אנשים פשוטים" ושון פן מפורסם גם בגלל מריבותיו התכופות עם רעייתו מדונה. סרט תופעה מרתק, שווה צפיה גם ללא אמריקנופילים.

1. (וּוֹשִׁינְגֵטוֹן) סֵרֵטִים

חֵידוּשׁ בַּחֶסֶת הַמְּקוֹמִי

חנות ההלבשה מוכנה להקדיש פינה לבגדים לא רצויים (לא משומשים!) שלימכרו בה במחירי "יד שניה". לא מעטים מאיתנו מקבלים בגדים במתנה ולא יודעים, מה לעשות בהם. בקיבוצים רבים התפתח "עסק" דומה, במיוחד עכשיו כאשר המחירים בשוק גבוהים והתקציב נמוך. פרנקי מזמינה אתכם, אם כן, להביא חפצים כנ"ל אליה.

*

גם רות נאי רוצה להקל על ארנקיכם ולפתוח פינה למימכר חפצים שונים בחנות הנעליים, במחירים סבירים.

אזהרה: יש כמובן סכנה שכאשר אתם קונים מתנה מהמלאי הנ"ל, תגישו אותה בדיוק למי שמכר אותה...

עֵימוֹ! I ♥ !

מהספריה מבקשים:

הספרים הרשומים להלן חסרים בספריה/ספריית העיון:
מי שמחזיק בהם מתבקש להחזיר אותם באופן דחוף לספריה:

- א. כרך ל"ב - האנציקלופדיה העברית
- ב. QUILTING AND PATCHING, GONSALVES, ETC.

מהחשמליה מודיעים:

החשמליה לא תוכל לתקן יותר מגהצי-אדים כמו בעבר. היום הרבה מקשדים ביתיים כמו מגהצי-אדים אינם ניתנים לתיקון, במיוחד אם הם מתוצרת אמריקאית. האפשרות לפתוח מכשירים כאלה או להחליף בהם חלקים מוגבלת מאוד.

בתקווה להבנה ולשיתוף פעולה
צוות החשמליה

כל מה שרצית לדעת על הבנייה במרכז הקיבוץ ולא העזת לשאול

בשבת זו - מחר - בשעה 10.30, יעמוד מרכז בנייתנו לרשות החברים, כדי להסביר את המתרחש ולענות על שאלות, טענות ותמיהות הקשורות לבנייה ההולכת ומתקדמת בסביבת חדר-האוכל.

אומר אלק: "זהו טיול המתאים לכל המשפחה. אין הרבה הליכה. בפגשים במגרש החנייה בשעה 10.30."

נ.ב. אריק מוזמן...

ממחסן הבגדים: מי שמעוניין עדיין בניקוי יבש לשטיחי-ריצפה יודיע על כך למחסנאית (עדיין לא להביא את השטיחים). ינסו לארגן הסעה מיוחדת, מאחר שהמשלוח כבר יצא. ולתזכורת: המחסן פתוח בימי ג' בשעה 18.00-19.00.

תיקונים ושינויים במספרי טלפון

825	קנטור ארווין	978	בניין (אלן)
593	קוניגס	841	אבוקדו בית (אלחוטי)
240	יענקלה לוסטיג	537	מרקוסון פלוא וג'נין

דו"ח מישיבת המזכירות מיום 5.11.87.

נכחו: קרול ב', מיכאל ד', שרה ד', ג'וליה נ', מקס מ', גרשי א', דודו פ', ישראל א', שאולה א', יענקל מ'.

1. עניני קליטה.

- א. ועדת הקליטה מבקשת להחתיים נקלטים חדשים על 2 סוגי תצהירים הנוגעים לרכושם. תצהירים אלה נכתבו על ידי ועדת הקליטה של התק"ם ומאד מומלצים על ידם. מרבית המשקים של התק"ם כבר משתמשים בתצהירים אלה. לאחר עיון של עו"ד של המשק בתצהירים אלה החליטה ועדת הקליטה כי היא מעוניינת להשתמש בהם. חברי המזכירות עיינו בתצהירים ותומכים בבקשת ו. הקליטה.
- ב. ועדת הקליטה הביאה את בקשתו של זהר בן דוד להתקבל לחברות. הבקשה תובא לאסיפה.
- ג. ועדת הקליטה הביאה את בקשת משפחת ברור להתקבל למועמדות. בקשתה תובא לאסיפה.

2. בטוח לאומי (פנסיה) לחברים מעל גיל 65 היוצאים לחופש ממושך.

הועלתה הצעה כי חבר בגיל פנסיה (גבר מעל גיל 65 ואשה מעל גיל 60) היוצא לחופש ממושך יהיה ראוי לקבל את קצבת הבטוח הלאומי שלו לידיו. ההצעה התקבלה והוחלט כי היא תחול על חבר היוצא לחופש לתקופה העולה על שלושה חודשים.

לתשומת לבכם, קצבת הבטוח הלאומי משולמת לאנשים בקטגוריה הנ"ל ונפסקת כאשר החבר שוהה בחו"ל לתקופה העולה על חצי שנה.

3. עבודת המחקר של לני י' בנושא משפחתו.

לני בקש תמיכה בימי עבודה ומבחינה כספית להמשיך עבודת המחקר שלו בנושא שורשי משפחתו, עליה הוא עובד כבר מספר שנים. מאחר והנושא אינו שייך לוועדת התרבות או ועדת ההשתלמויות הובא הנושא למזכירות. המזכירות תומכת בבקשה מפני שהיא רואה בו חשיבות רבה וכיוון שאין המדובר בסכום הוצאות גבוה.

4. נסיעות לחו"ל.

המזכירה דיווחה על ברור שקיימה עם בוני ויגאל ב"ח ועל ברור שהיא מתכוונת לקיים עם משפחה נוספת בקשר להארכת שהותם בחו"ל מעבר לתקופה המאושרת על ידי המשק.

המזכירות רואה בחומרה את המצב שבו חברים מרשים לעצמם להתעלם מהחלטות האסיפה ולחרוג מהמסגרות שהצמדנו לעצמנו וההרגשה היא שהמדיניות להגמשת נושא הנסיעות לחו"ל תעבור בהצלחה רק אם החברים יבינו שלא נוכל לתת לנושא להיות פרוץ לגמרי.

בנוסף לכך צויין מטעם רכז העבודה כי במקרים רבים יצאו חברים לחו"ל בתאום פנימי בענף בלבד וללא כל הודעה מראש לגורמי העבודה במשק. להזכירכם - קיימת החלטה האומרת כי חבר היוצא לחו"ל חייב לתאם זאת עם הענף ועם גורמי העבודה במשק.

5. הודעות:

- א. שלי ואנדרו א' הודיעו על כוונתם לעזוב את הקבוץ.
- ב. בצוות המרתון החברתי אותו מרכז ישראל א' ישבו: שמואל ח', נטע א', קולין פ', דודו פ', צילה ב"ר, לני י', יאיר ד' ומזכירת הקבוץ. הצוות יתחיל השבוע לפעול.

H A P P Y   B I R T H D A Y

- 15.11.87. Max Chayat
Tal Palma
Einat Palma
Sharon Weinstein (Edelstein granddaughter)
- 16.11. Dov Collet
Carol Lopov
- 17.11. Eilah Farehi (Waterman granddaughter)
- 18.11. Harvey Jackson
Le'oni Golan
Ronen Forster
- 19.11. Shaul Easton
Yif'at Broer
- 20.11. Shoshie Kroparo
David Telem-Potash
Tom Lipschitz

H A P P Y   A N N I V E R S A R Y

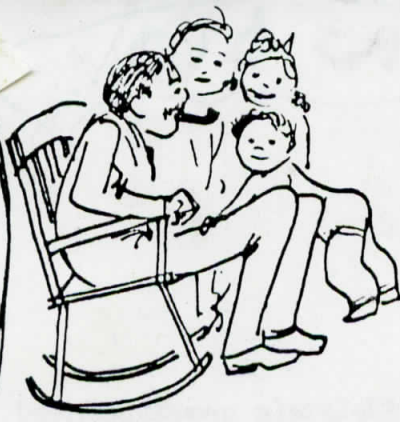
- 15.11.87. Tsilah & Barak Ben-Reshef
20.11. Julia & Aryeh Nitsan
Shosh & Zanny Ben-Tsvi

Mazal Tov to
Norman Englesberg
and Lauren on
their wedding

*****

F I L M   O F   T H E   W E E K   -   T H E   F A L C O N   A N D   T H E   S N O W M A N
with Timothy Hatton, Shawn Penn, Laurie Singer
Producer - John Schlesinger.

The film is based on the true story of two American youngsters from well-to-do families who were convicted in 1977 of supplying classified information to the K.G.B. "Falcon" and "Snowman" were their code names, and for two years they passed on classified information to a Soviet agent in Mexico City. Their motives: Revolt against the bourgeoisie society they live in, and the belief that they are working for world peace.   A fascinating film of a social phenomenon.

NEWS OF THE WEEK

* About 400 (!) people, from as far away as Kiryat Shmoneh, arrived to take part in the community singing on Tuesday night. The atmosphere was jolly, with a nice little band, and local talent well in evidence after the intermission (when coffee and cake was served to all comers). There is something rather endearing and old-world in this tradition which grew up after the trauma of the Yom-Kippur War, to meet once a month just to sing together.

* To Blanche, who went off this week in order to see her son and daughter in the States, and to be present at the expected "happy event" - we wish a very good journey (she is making a stop-over in England) and an easy initiation into grandmotherhood.

* Welcome back to Reggie, who has been away for a month in order to be with her sister.

* Baruch Cohen, who celebrated his 40th birthday far away from the family, Mazal Tov. Apparently his family arranged for a telegraphic surprise party! Anyway, he will be back this week.

* A revolutionary development in the factories: All the workers who are not kibbutz members have started working a five-day week. The hours have not been cut down, but each day will be that much longer, and Friday will be free. If it works well, maybe we shall all be able to go over to a five-day week?

SHABBAT SHALOM

Inge

NOTICE-BOARD -

from the electricians: We are sorry to have to tell you that many of the present-day appliances, such as irons, toasters etc. cannot be repaired, especially those made in U.S.A.

Corrections to the new
telephone-list (yes already)

Alan's office - 978
 Palu & Jannine Marcuson - 537
 Irvin Cantor - 825
 Angi & Tsvia Konigis - 593
 Yanke'le Lustig - 024

Helen tells us that there is still an opportunity to send carpets to the dry-cleaners. Please talk to her before you bring the carpet.

